

Stukken voor de Redactie
te zenden de den 15en
der maand aan:

G. D. DUURSMA.
Achter de Hoven 114 bis,
LEEUWARDEN.

Redactie:
G. D. DUURSMA.

Girorekening
No. 133550 · DEN HAAG

alle correspondentie te
richten aan het Secretariaat

Adres:
Mej. J. J. E.V.D. THOORN.
Amalia van Solmsstraat 80.
DEN HAAG.

Bestuuf : A. F. H. BUINING. Voorzitter. Hohorst, Hamesveld: Mej. J. J. E.v. d. THOORN,
Secretaresse. den Haag: CHR. F.W. SLIJPER. Penningmeester. den Haag. Willem van
Outhoornstraat 2: G. D. DUURSMA. Leeuwarden. Achter de Hoven 114bis: M. W. B.
VAN OOSTEN. Den Haag. de Ruyterstraat 18.

HAWORTHIA TESSELLATA var. ELONGATA

v. W o e r d. var. nov.

C a u l c s c e n s, soboles e radicibus 3-5. *C a u l e s* elongati, 10-12 cm alti et 7-8 cm diam., stricte vel parum spiraliter quinquefarie, laxe foliati. *F o l i a* lanceolato-deltaoidea, apicem versus concava et subcarinata, recurvato-papenfia. 4-5 cm longa et basi 13-18 mm lata, supra subplana, laevia, lucida, subpellucida, nervis opacis 2 anastomosantibus fessellatim picta, subfus valde concava, incanoviridia ad brunneo-rubra, tuberculis minutis concoloribus irregulariter vel transverse subseriatis aspera: carina et margines minute albido-dentatae.

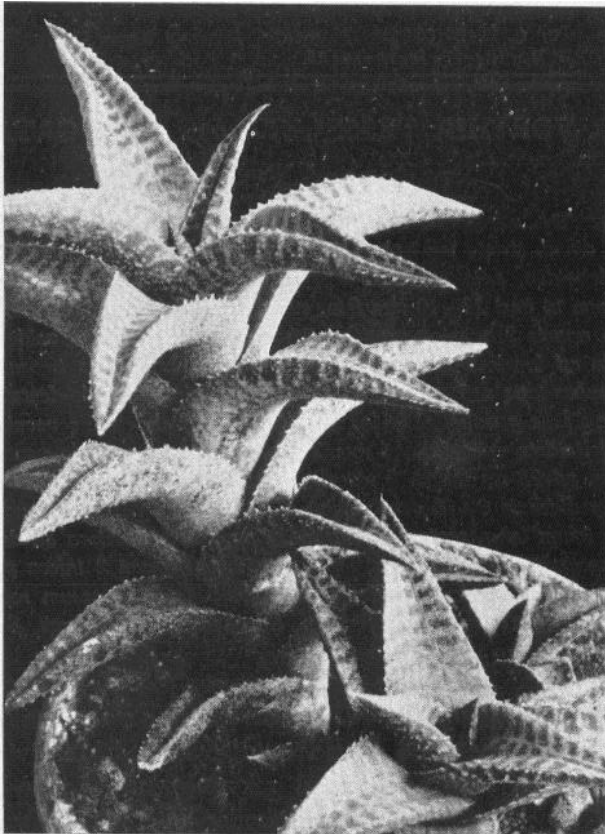
P e d u n c u l u s gracilis, simplex, 35-40 cm longus; bracteis vacuis 5, memebanaceis, deltaoideis, cuspidatis, 4 mm longis, racemo subsecundo paucifloro, ca. 12-15 floro, ad 25 cm longo, bracteolis deltaoideis, membranaceis, cuspidatis, 4 mm longis; pedicellum 8-10 mm longum. *P e r i g o n i u m* 18 mm longum; tubus supra basin 3 mm latus, reclus, cylindraceus; segmenta exferiora albida, viridule 3.nervia, superiora recta, parum reflexa, obtusa, interiorum 2 infera paulum recurvata, marginibus involutis crispulis, crystallino-albida, superum rectum, planum, viride. *Ovarium* 3 mm longum, *Stylus* 4 mm longus. *Stamina* 7-8 mm longa. *C a p s u l a* ignota.

Zuidwest-Afrika: Zonder nadere gegevens betreffende de vindplaats, in 1938 door R. G r a e s s n e r te Perleberg bij Dresden ingevoerd. Beschrijving naar levend materiaal gekweekt in 's Lands-Plantentuin, Bergtuin Tjibodas No. 2205. Type.

Nota, *H. tessellatae* var. *Engleri* (Dtr.) v. *P. affinis* sed caulibus elongatis et foliis numerosioribus, ad ca. 20, differt.

Plant met Worteluitloopers, zodevormig groeiend. *Stengels* los bebladerd, tot 12 cm hoog, 7-8 cm in doorsnede, bladeren in 5 rechte, of een weinig gedraaide rijen geplaatst tot 20 per rozet.

Bladeren lancetvormig-driehoekig, naar den top eenigszins gekield. 4-5 cm lang, aan den voet 13-18mm breed, opgericht, naar den top teruggebogen en deze horizontaal afstaand, aan de bovenzijde vrij vlak, naar den top gootvormig, glad, glanzend, half-doorschijnend met 2 overlansche, witachtige nerven, welke door golvende dwarse nerven onderling en met de bladranden verbonden zijn, aan de onderzijde sterk gebogen, grijsgroen tot roodbruin, ruw door kleine wratjes van gelijke kleur, welke onregelmatig verspreid liggen of tot dwarse rijen vereenigd zijn; kiel- en bladranden bezet met kleine witte tandjes.

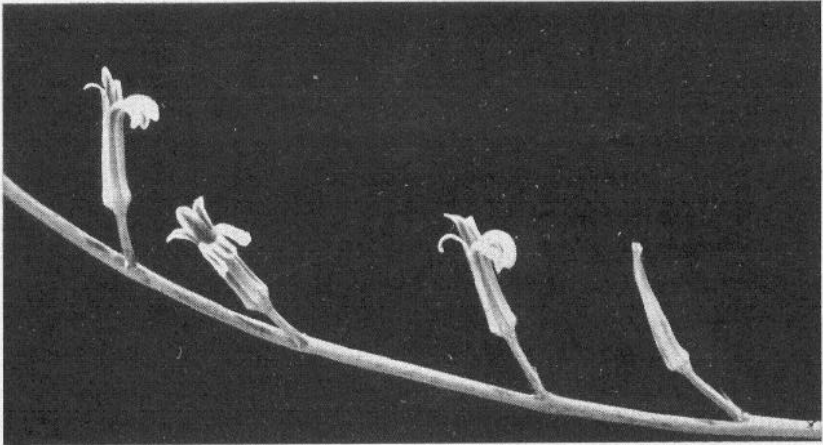
Haworthia tessellata Haw. var. *elongata* v. W .

Foto C. v. Woerden.

Bloemstengel dun, enkelvoudig, 35-40 cm lang met 5 wijd uit elkaar geplaatste, vliezige, driehoekige, spitse, steriele schubben:

bloemsteel 12-15 bloemen dragend, tot 25 cm lang, schubben gelijk aan de steriele: bloemsteeltje 8-10 mm lang. Bloemdek 18 mm lang, buis aan den voet 3 mm breed, cilindrisch, recht, buitenste segmenten wit met 3 groenachtige nerven, de bovenste recht, stomp, slechts weinig teruggebogen, van de binnenste zijn de onderste twee een weinig teruggerold en aan de randen naar binnengeslagen, gekroesd en glinsterend wit, de bovenste recht, vlak en groen. *Vruchtbeginself* 3 mm lang. *Stijl* 4 mm lang. *Meeldraden* 7-8 mm lang, *Vrucht* onbekend.

Dit juweeltje onder de *Haworthia's* munt uit door kleur en teekening: het werd ontdekt bij een bezoek aan de Cactusfarm „Batoetoelis” te Buitenzorg, waar 5 exemplaren uit zaad waren opgekweekt. Deze zaden waren in 1938 ontvangen uit de Cactuskweekerij van R. Graessner te Perleberg bij Dresden onder den

Haworthia tessellata Haw. var. *elongata* v. W.

Foto C. v. Woerden.

naam *Haworthia tessellata* Haw, Het was mij echter niet mogelijk de origineele herkomst van deze zaden op te sporen, doch met vrij groote zekerheid kan worden aangenomen, dat zij uit voormalig Duitsch-Zuidwest-Afrika werden geïmporteerd. Alle 5 exemplaren waren volkomen aan elkaar gelijk: de kans, dat men hier met een hybride te doen heeft, is vrijwel uitgesloten, De Heer U i t e w a a l te Amsterdam meldde mij reeds, een dergelijke plant te Haarlem gezien te hebben, doch omtrent de herkomst van deze plant is mij ook niets bekend.

Vergelijken wij onze nieuwe variëteit met de soort en haar overige variëteiten, dan blijkt, dat zij zeer dicht bij de var, *Engleri* (Dtr.) v. P. staat, daar ook deze slechts 2 overlansche nerven bezit. Het aantal bladeren per rozet bedraagt echter 20 in plaats van 5-9 bij *Engleri* of 10- 15 bij de soort. Het aantal bloemen is gelijk aan dat der soort, de bloemdeklenge ligt tusschen beide in, de bloemsteeltjes zijn langer. De bladeren zijn weer smaller dan bij beide en de stengels 3- tot 4-maal zoo lang, ondanks het feit, dat zij in de volle zon gekweekt worden. De vorm der bladeren komt eenigszins overeen met die van de variëteiten *tuberculata* v. P. en *inflexa* B a k., doch deze dragen op den rand grovere tanden,

De korte blaadjes der jonge uitloopers staan aanvankelijk in 3 rijen, hetgeen ook bij andere meerrijige *Haworthia's* bij jonge planten is waargenomen., De stolonen varieeren in lengte van 1-9 cm en zijn wit, doch nemen, zoodra zij boven den grond komen, de kleur der, plant 'aan;

Voor den liefhebber van kleine succulenten is het een bijzonder mooie aanwinst, De plant zal haar weg in de collecties wel spoedig vinden, daar zij niet lastig te kweken is en vrij vlug uitstoelt.

T j i b o d a s , 15-II-'39. , .C. VAN WOERDEN.

STUDIES OVER REBUTIA, LOBIVIA EN ECHINOPSIS.1)

II

Het geslacht *Mediolobivia* Bckbg,

Genus planfarum parvarum, proliferantium. Cosfae plus minus in parvas mammillas dissolutae. Flores submangi, colore *luteo, allogamei. Tubus procerus. pilosus. Ovarium setosum. Semina. opaca, brunneo-nigra. Genus inter Rebutiam e f Lobiviam;*

Backeberg in Blatter fir Kakfeenforschung 1934-12.

Voor dit geslacht moet als typ u s gene r i s worden beschouwd *Rebutia aureiflora* Bckbg. Volgens. B a c k e b e r g onderscheidt *Mediolobivia* zich van *Rebutia* in hoofdzaak door haar geel

1) In mijn artikel „Het geslacht *Rebutia* K. Sch.” in Succulenta 1939, pp. 89 t/m,91, heb ik de toezegging gedaan een volgende keer geslachten te behandelen, waarin planten opgenomen zijn, die nog veelvuldig onder den geslachtsnaam *Rebutia* in de verzamelingen voorkomen. De artikelenserie Studies over *Rebutia*, *Lobivia* en *Echinopsis*” moet als het toegezegde vervolg beschouwd worden.

getinte en zelfsteriele bloemen (die veel gelijken op die van *Lobivia*), de slanke, behaarde en geschubde bloembuis en het beborsteld vruchtbeginsel. Bij het opstellen van een nieuw geslacht mag de kleur der bloem niet als een hoofdmotief gelden. Dit blijkt in het onderhavige geval uit de gele bloemen van *Rebutia Marsoneri* Werd. Afgezien van de vraag of zelfsteriliteit als geslachtskenmerk mag gelden, is deze eigenschap bij *Mediolobivia* betrekkelijk, daar reeds vele gevallen van zelffertiliteit zijn geconstateerd. De aanduiding, dat het geslacht tusschen *Rebutia* en *Lobivia* ligt, is te vaag. Het onderscheid tusschen deze beide geslachten is zeer groot.

Mediolobivia sarothroides (Werd.) Buining nov. comb.

Foto Buining.

Om een juist overzicht te verkrijgen over de vele planten, die tusschen deze beide geslachten voorkomen, moet men hen rond bepaalde kernen groepeeren. Het blijkt dan weldra, dat het geslacht *Mediolobivia*, met als „kern”-type *aureiflora* Bckbg., zeer nauw ‘grenst aan dat van *Rebutia*, met als „kern”-type *minuscula* K, Sch. en aan dat van *Aylosteria* met als „kern”-type *deminuta* (Web.), doch ver verwijderd is van *Lobivia*, waarvan, volgens de opstellers, het „kern”-type *Pentlandii* (Hook) is. Het is daarom te betreuren,

'dat de onderhavige plantengroep den naam van *Medioblobivia* gekregen heeft, welke beslist misleidend werkt.

Fric en **Kreuzinger** hebben in **Succulenta** 1938, XX, p. 53, kort en krachtig de juiste kenmerken van het geslacht *Medioblobivia* aangegeven. Pericarp en bloembuis behaard en beborsteld; vrucht week, bezet met wol- en borstelharen; rondachtige doffe zaden. Hun naam voor dit geslacht „Setirebutia” (zie „Verzeichnis... . . . Sukkulenten mit Revision... . . .” Kreuzinger 1935) is' echter ongeldig.

Zooals zij aangeven, is de lichaamsvorm gelijk aan die van *Rebutia*. De vorm van de bloem neigt eveneens sterk naar die van *Rebutia*. Beide bloemsoorten hebben weinig meeldraden, Opmerkelijk is de verwantschap tot het geslacht *Aylostera* Speg. Als verbindingsplant kan o.a. genoemd worden *Aylostera Spegazziniana* Bckbg. Deze plant heeft n.l., evenals verschillende *Medioblobivias*, een borstelharig pericarp en bloembuis. *Aylostera* heeft verder, evenals *Medioblobivia*, een bloembuis bezet met schubjes, waaruit zich haren ontwikkelen.

Medioblobivia staat dus dicht bij de verwante geslachten *Rebutia* en *Aylostera*. Feitelijk staat zij dichter bij *Rebutia* dan *Aylostera* dat doet, welk geslacht oorspronkelijk tot *Rebutia* behoorde.' .

De geelgetinte kleur van de bloem kan voor het geslacht niet als kenmerk worden beschouwd, daar nu o.a. ook roodkleurige bloemen bekend zijn.

Resumeerende kan men zeggen, dat *Medioblobivia* zich in hoofdzaak van *Rebutia* onderscheidt door de haren en borstels in de oksels van de schubjes van de bloembuis, de krachtiger ontwikkeling van haren en borstels in de oksels van de schubjes van het vruchtbeginsel en door de met wol- en borstelharen bezette vrucht. Van *Aylostera* onderscheidt zij zich in hoofdzaak door de niet vergroeide bloembuis en de vrucht, die bij *Aylostera* bezet is met doornareolen.

De volgende, mij bekende,, geldige soorten kunnen onder het geslacht gerangschikt worden:

Medioblobivia aureiflora Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung 1934-2 (lat. .diagn.) met fig. = *Rebutia aureiflora* Bckbg. in Der Kakteenfreund 1932, p. 124, fig. p. 124 '(zonder lat., diagn.) ;

Medioblobivia aureiflora Bckbg: var. *albisetata* Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung, 1934-2; .

- Mediolobivia Boedekeriana* Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung 1934-2 met fig.;
- Mediolobivia elegans* Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung 1934-9 met fig.;
- Mediolobivia Duursmaiana* Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung 1934-9' met fig.;
- Mediolobivia longiseta* Bckbg. in Kaktus-ABC 1936, p. 247 = *Mediolobivia aureiflora* Bckbg. var. *longiseta* Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung 1934-2 met fig.;
- Mediolobivia longiseta* Bckbg. var. *albilongiseta* Bckbg. in Kaktus-ABC 1936 p. 247 = *Mediolobivia aureiflora* Bckbg. var. *albilongiseta* Bckbg. in Blätter für Kakteenforschung 1934-2;
- Mediolobivia rubelliflora* Bckbg. in Kaktus-ABC -1936, p. 415;
- Mediolobivia rubriflora* Bckbg. in Kaktus-ABC 1936, p. 415;
- Mediolobivia sarothroides* (Werd.) Buin. nov. comb. = *Rebutia sarothroides* Werd. in Fedde Repertorium Bd. XXXIX (1936) 'pp. 272/273;
- Mediolobivia Blossfeldii* (Werd.) Buin. nov. comb. = *Rebutia Blossfeldii* Werd. in Fedde Repertorium Bd. XXXIX (1936), p. 273.

A. F. H. BUINING.

CONOPHYTUM PEARSONII (L. Bol) N. E. Br.

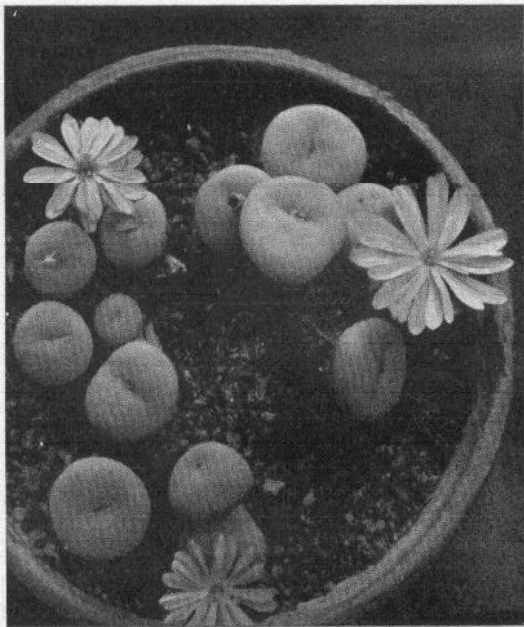
De eerste beschrijving van *Conophytum Pearsonii* werd gepubliceerd in *The Gardeners Chronicle* 1925, II, 484. De plant werd gevonden door Pearson in het Van Rhynsdorp District bij Bakhuis. Over het algemeen zijn de hoofdjes kleiner dan die van *Con. Wettsteinii* N. E.Br. waarmede ze verwant is. Als kenmerkende verschillen tusschen deze twee *Conophytum*-soorten worden genoemd, de totale afwezigheid van stippen bij *Con. Pearsonii* en de aanwezigheid van een krans van gele staminodiën of valsche meeldraden aan den mond van de kroonbuis bij deze plant. Overigens komt *Con. Pearsonii* in vorm en grootte vrijwel overeen met *Con. percrassum* Schick. et Tisch., echter zijn, behalve andere verschillen de corpuscula van deze laatste wat langer en wat meer spits kegelvormig. Andere verwanten zijn: *Con. tubatum* Tisch. en *Con. minutum* N. E. Br.

Ik laat hier eerst de oude beschrijving volgen:

Corpuscula 12-20 mm hoog, 12-27 mm diameter, breed kegel-

vormig, bovenzijde afgeplat, glad onbehaard, effen bleek blauwachtig groen of meer blauwgroen, ongestippeld. Bloem 16-22 mm diam., overdag geopend, kroonbuis dof oranjerose, kroonbladeren helder magentarood, dezelfde kleur als van *Con. Wetfsteinii*.

Sinds eenige jaren bezit ik een in drieën gedeelde zode van *Con. Pearsonii* met in totaal 16 hoofdjes, die in het laatst van Augustus en in het begin van September van 1938 prijkte met een 13-tal bloemen. Sommige hoofdjes hebben een zwakke donkere zone rond de spleet, andere weer niet. Bij mijn plant doet zich het verschijnsel voor, dat op een drietal hoofdjes geen stippen zichtbaar zijn, zelfs niet met behulp van een loupe, die driemaal vergroot: en dat op de overige 13 hoofdjes de stippen met het bloote oog zeer goed te

Conophytum Pearsonii.

Iets minder dan ware grootte.

Foto L. Collette.

zien zijn. De tamelijk dikke, stevige, perkamentachtige huidjes van de oude bladparen (aten bij alle hoofdjes aan de binnenzijde duidelijk stippen zien. Wij mogen hieruit de conclusie trekken, dat bij planten, die gekweekt worden in ons vochtige klimaat de opperhuid doorschijnender of dunner wordt, waardoor de stippen beter

zichtbaar zijn. Het als een kenmerkend onderscheid opgegeven verschil, nl. het al of niet aanwezig zijn van stippen bij *Con. Pearsonii* en *Con. Weftsteinii* moet mijns inziens vervallen. Overigens is *Con. Pearsonii* goed te onderscheiden van *Con. Weftsteinii* daar de buitenomtrek van deze laatste niet cirkelrond, doch eenigszins hoekig is en verder door het verschil in den bouw der bloem.

Voor zoover mij bekend is, werd de bloem van *Con. Pearsonii* nog niet beschreven.

Descriptio floris. *Flos diurnus, inodoratus, 18-25 mm. diametro. Calycis fubus partim inclusus, in flore senecto accrescens ad longitudinem 6 mm.; segmentis 4, plus minusve ad 2,5 mm. longis, ad 1,5 mm. latis, membranaceis, albescentibus.*

Tubus corollae ca 8 mm. longus, basi inclusus, pallide luteo-albus, a basi albus. Pefala ca 20-24, laxa, 2 seriatim, lanceolata, ad 11 mm. longa, ad 2 mm. lata, apicem versus obtusa, saepe lilacino-rosea, a basi angustata, luteo-alba. Staminiodia ca 16, lutea. Stamina in tubo inclusa, ad 4 mm. longa, lutea.

Filamentis inferne pallidis, superne cum antheris pollineque saturate luteis. Silylus haud bene visus. Stigmata 4; lutescentia, ad 4 mm; longa, filiformia. Ovarium inclusum, compressum globosum; supra planum, medio vero leviter convexum.

Vruchtbeginsel in het corpusculum ingesloten, bolvormig, op de bovenzijde vlak, in het midden iets gewelfd. Kelkbuis lang 6 mm, gedeeltelijk uit de spleet komend, met 4 kelkbladeren, elk ongeveer 2.5 mm lang en 1.5 mm breed, -dun vliezig, -witachtig doorschijnend met in het midden der slippen hier en daar een donkere vlek of stip. Kroonbuis lang ~~16~~ mm, gedeeltelijk 'uit de spleet komend, geelachtig wit, van boven naar onder toe wit. Bloemkroonblaadjes in 2 kransen, los uit elkaar staande, 20-24 in getal, lancetvormig, lang 11 mm, bij den top- bijna 2 -mm breed, met stompe punten, helder magentarood of lila-rose, naar de basis toe geelachtig wit wordend en smaller, Enkele van de binnenste bloemblaadjes korter, smaller en meer spits, soms staminodiaal, In de kroonbuis een krans van ~~16~~ heldergele staminodiën, welke de breedte van de bloembuis geheel vult, ongeveer 3 mm boven de spleet uitkomend en evenals de kroonbladeren aan de bovenzijde naar buiten gebogen. Helmdraden aan den top geel, naar de basis toe witachtig, meeldraden boven de spleet uitkomend, de buitenste ongeveer 4 mm lang, niet boven de kroonbuis uitkomend, de binnenste korter. Helmknoppen langwerpig, heldergeel. Stijl zeer kort of niet te zien. Stempels draadvormig, aantal 4, lang ongeveer 4 mm, geel. Bloem 18-25 mm.

De bloem werd beschreven, nadat ze drie dagen was geopend. Tijdens het uitbloeien worden kelk- en kroonbuis. langer en de

bloem grooter in doorsnede; De bloem is overdag geopend reeds vroeg in den morgen +/- uur., ook al schijnt de zon niet, De plant behoort tot de vroeg bloeiende soorten onder de Conophyten en is niet moeilijk in cultuur.

Er bestaat een variëteit n.l. *Con. Pearsonii* (L. Bol.) N. E. Br. var. *minor* N.E. Br, die wel eens genoemd wordt *Con. Braunsii* Schwant. De eerstgenoemde naam heeft de prioriteit.

F. SWÜSTE.

UIT DE PRAKTIJK.

Wanneer de planten een voorjaarsbeurt hebben gehad en schoone potten met nieuwe aarde hebben gekregen, blijft er meestal een groot aantal vuile potten over, die wachten, moeten, totdat we genoeg moed, verzameld hebben 'om ze schoon te maken. Men kan deze potten eenigen tijd in sodawater, laten staan en ze dan met een harden borstel bewerken: men kan ze ook onder een goot zetten en ze door het stroomende regenwater laten schoonspoelen. Wanneer men daartoe niet in de gelegenheid is, kan de volgende methode worden toegepast, die weinig arbeid vereischt. Men begraaft de 'potten in den grond en laat ze daar eenige maanden liggen. Haalt men ze daarna te voorschijn; dan kunnen 'de meeste potten vlug en zonder moeite worden schoongeborsteld.

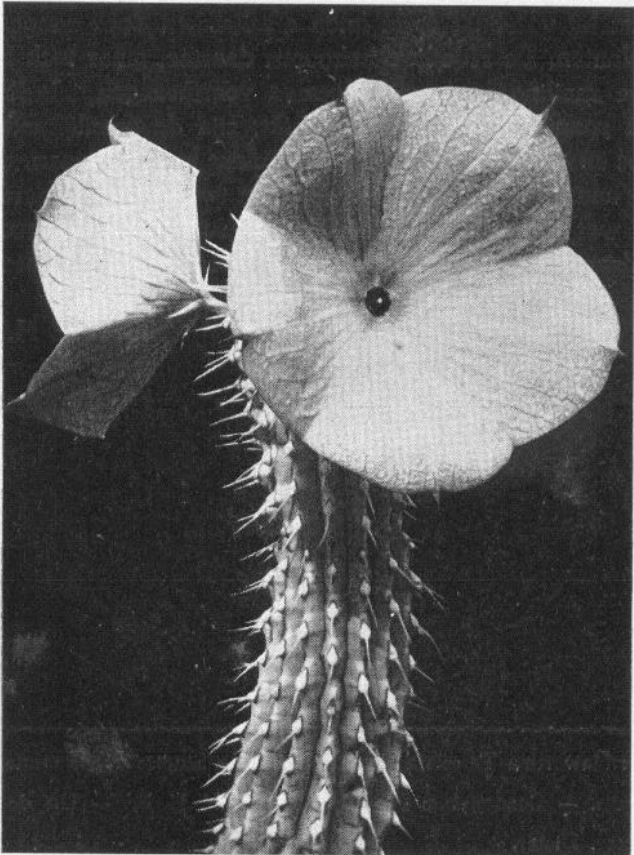
v.d. Th.

HOODIA JUTTAE Dinter.

Twee jaar-geleden ontving ik van den Heer S w ü s t é eenige twee en eën. half jaar' oude zaailingen van een Hoodiasoort. De Heer S W ü s t e. had het zaad. uit Zuid-Afrika ontvangen. Een. der zaailingen heb ik geënt, de andere niet. Deze laatste maakten verschillende- stekken, doch bloeiden niet; de geënte maakte geen stek, maar bracht een vijftalbloemen voort; waardoor het mij mogelijk werd de plant als *Hoodia, Juttae* Dinter te determineeren,

Hoodia Juttae spruit gewillig en maakt stammen van 20 tot 25 cm hoogte en 3 tot 5 cm dikte.- De stammen hebben 14- 16 ribben, de tuberkels van deze ribben dragen witte doorntjes van ongeveer 1 cm lengte. De plant heeft een doffe witte kleur, terwijl de nieuwe

groeit blauwviolet is. De bloemen ontstaan van 1 tot 4 bij den top uit de groeven tusschen de ribben. De steel is 1 cm lang en onbehaard. De schutblaadjes zijn zeer puntig driehoekig en 2-5 mm lang, De bloemkroon is, als deze geheel geopend is rond en vlak, 2.5 tot 5.5 cm in doorsnede, de ondiepe bochten tusschen de slippen en de 2 mm lange doorntjes niet mede gerekend. Zoowel de binnenzijde als de buitenzijde van de bloemkroon is onbehaard. De binnenkant is met papillen bezet, uitgezonderd een rand om de corona. De kleur van de bloem is aan de buitenzijde licht geelbruin en aan de binnenzijde groenachtig geelbruin wanneer de bloem pas geopend is; later is zij donker roodbruin, de nerven zijn duidelijk donkerder gekleurd. De buitencorona telt 5 geschulpte, zakvor-

Hoodia juttae.

Foto v. Oosten.

migc lobben, ze zijn dof zwartbruin" van kleur, De binnencorona heeft, 5 tepelvormige lobben, welke op de helmknoppen rusten en elkaar zijdelings. bedekken: de kleur is dof zwartbruin,

De plant werd tot heden slechts gevonden in de Kleine Karasbergen en wel voor het eerst in 1913 door Jutta Dinter, de vrouw van Prof. D in ter en door dezen naar haar genoemd.

Hoodia Juttae behoort met *Hoodia Triebneri* en *Hoodia Pillansii* tot de kleinste Hoodiasoorten; de bloem is -bij de natuurlijke groeiwijze ook betrekkelijk klein n.l. 2.5 tot 5.5 cm in doorsnede, doch in cultuur wordt zij wel tweemaal zoo groot. De hierbij afgebeelde bloemen waren 6 en 8 cm in doorsnede. De verschillende kenmerken zijn op de fraaie afbeelding duidelijk te onderscheiden.

Tenslotte zou ik nogmaals willen zeggen, dat men zich ook in dit geval niet bij voorbaat moet laten afschrikken door zoogenaamde lastige planten. De Hoodia's behooren daartoe, maar toch kan een driejarige zaailing reeds vijf bloemen voortbrengen. Indien men over een zonnige standplaats beschikt, zijn de moeilijkheden niet zoo groot en al mocht het eerste exemplaar verloren gaan, dan zou ik willen aanraden probeert het voor een tweede of een derde maal tot men wat ondervinding heeft opgedaan, want' het succes met niet alledaagsche planten zal onze liefhebberij in hooge mate stimuleren.

TH, DE HAAS.

INHOUD: Haworthia Tesselata var. Elongata, — Studies over Rebutia, Lobivia en Echinopsis, — Conophytum Pearsonii (L. Bol) N. E. Br. — Uit de praktijk. Hoodia Juttae. Dinter.
